

ročník 2016

SENICE NA HANÉ

FARNÍ LIST

ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI

měsíc říjen

Svatá Helena

Milí farníci,

léto uteklo jako voda a v září opět začal našim žákům a studentům nový školní rok. Jejich penály jsou plné nejrůznějších psacích pomůcek. A mezi nimi také obyčejná tužka. Jak inspirativní může být tato prostá věc, o tom svědčí následující příhoda:

Chlapec se díval, jak babička píše dopis. Potom se zeptal: „Píšeš o něčem, co se přihodilo nám? A není to snad příběh o mně?“

Babička přestala psát, usmála se a odpověděla vnukovi: „Máš pravdu, píšu o tobě. Ale důležitější než slova je tužka, kterou píšu. Chtěla bych, aby ses jí podobal, až budeš velký.“ Chlapec se na tužku zvědavě podíval, ale neviděl na ní nic zvláštního. „Je přece stejná jako všechny ostatní tužky, které jsem kdy viděl!“

„Všecko záleží na tom, jak se na věci díváš. Tužka má pět vlastností, a když si je udržíš i ty, bude ti na světě vždycky dobře.

První vlastnost: můžeš dělat velké věci, ale nikdy nesmíš zapomenout, že existuje Ruka, jež řídí tvé kroky. Této ruce říkáme Bůh a On tě má vždy vést podle své vůle.

Druhá vlastnost: čas od času musíme přestat psát a použít ořezávatko. To tužce trochu ubližuje, ale je pak ostřejší. Proto musíš občas snést nějakou bolest, jelikož z tebe učiní lepšího člověka.

Třetí vlastnost: tužka nám vždy umožní, abychom vzali gumu a vymazali chybu. Uvědom si, že opravit něco, co jsme udělali, nemusí být špatné, ale je to naopak důležité, abychom setrvali na správné cestě.

Čtvrtá vlastnost: na tužce není nejdůležitější dřevo, nebo vnější tvar, nýbrž tuha, která je uvnitř. Proto vždy dávej pozor na to, co se děje ve tvém nitru.

A konečně pátá vlastnost: tužka vždy zanechává stopu. Stejně tak nic, co v životě uděláš, nezůstane bez následků, a proto si buď dobře vědom toho, co činíš.“

Opravdu moudrá babička. Její poučení zdaleka neplatí jen školákům, ale každému z nás. Kéž by každý z nás zanechal tady na zemi dobrou stopu.

P. Martin

Poznáváme svaté v našem kostele

Svatá Helena

Narodila se asi kolem roku 255 v Drepanum (jejím synem bylo přejmenováno na Helenopolis) v maloasijské Bithýnii (v dnešním Turecku). I když nebyla vznešeného původu, stala se družkou vysokého římského důstojníka Konstancia Chlora, kterého upoutala svou krásou. Kolem roku 280 se jim v Naissus (Niš v Srbsku) narodil syn Konstantin, kterého s láskou dobře vychovávala. Kolem roku 293 její muž Konstancius dal přednost kariéře a vyměnil ji za Theodoru, dceru císaře Maximiana Herculea, se kterou se oženil.

Tento císař byl od r. 285 spolucísařem Diokleciána, který předtím vládl světové říši Římské sám. V roce 293 Dioclecián zavedl formu vlády, v níž předsedaly dvě dvojice panovníků, tzv. tetrarchii, a pomocníkům byla svěřena vláda jakoby nad čtvrtinou území s titulem „císař“. Novými spolucísaři se tak stali Konstancius Chlorus a Galerius. Konstancius sídlil v Trevíru a v následujícím roce zemřel. Vojsko prohlásilo jeho nástupcem syna Konstantina, kterého měl s Helenou. V roce 311 vyhrál bitvu o Řím, ačkoliv měl jen poloviční armádu než co jeho protivník. V úzkosti prosil jediného pravého Boha o pomoc a pak spatřil na obloze světlý zářivý kříž s nápisem „V tomto znamení zvítězíš.“ Ve snu pak byl prý Kristem vyzván, aby toho znamení užíval a s ním u Milnijského mostu zvítězil.

Helena se pravděpodobně od propuštění Konstanciem zdržovala v Trevíru. Její syn, který se po otcově smrti stal císařem a po vítězství nad Maxencianem i jediným vládcem západní říše, si zachoval lásku k matce a povolal ji na císařský dvůr jako císařovnu s titulem Augusta. Dovolil jí užívat pokladnice a nechal razit mince s jejím obrazem. Ze všech darů, které více jak šedesátiletá Helena dostala, si nejvíce vážila víry a pozdní povolání se snažila dohnat horlivostí a štedrými skutky k povznesení Církve. V Římě se postarala

o vystavění chrámu sv. Kříže a v Cařihradě zasvěceného apoštolům.

Kolem r. 325 vykonala významnou pouť do Svaté země, údajně na pokyn ve snu. Na Kalvárii se prý setkala s pohanstvím v podobě uctívání Venuše. Její modlu dala zničit a nechala očistit Golgotu od nánosů zeminy a smetí. Nalezla přitom, s přispěním Jeruzalémského biskupa Makaria, Kristův kříž, trojici hřebů i Spasitelův hrob. (Dle tradice k potvrzení pravosti Kristova kříže došlo dotekem mrtvého, který ožil.) O její zásluze na nalezení kříže mluví v témže století sv. Ambrož, který Helenu nazval „Velkou ženou svaté památky“. V Palestině, na hoře Olivetské, nechala postavit basiliku Nanebevstoupení a basiliku Narození v Betlémě. Velmi cítila s lidmi v nouzi, s trpícími a pomáhala jim. Mnozí byli od ní obslouženi u jejího stolu, jiní propuštěni z vězení nebo z nucených prací. Helena zemřela 18. 8. 330 v Nikomédii (dnešní Izmir) v Turecku.

Sv. Helena je pohřbena na Kapitolu v chrámu S. Maria in Aracoeli v Římě. K uznání její svatosti došlo aklamací lidu i schválením církevní autoritou.

V našem kostele je znázorněna s křížem nad křtitelnicí. Sv. Helena objevila kříž Spasitele v zemi a odstraňovala ho v životě bližních. Tak bychom se ho měli naučit vidět i my a začít druhým potřebným pomáhat.

Jejími atributy jsou císařská koruna, kostel, kříž a hřeby. Svátek sv. Heleny si připomínáme 18. srpna. Je patronkou dolů, barvířů, ochránkyní proti blesku a ohni, pomocnice nalezení ztracených věcí.

Sv. Heleno - oroduj za nás.

Božena Vychodilová

Nadační fond Credo

Konference o evangelizaci

Při příležitosti vyvrcholení Svatého roku milosrdenství srdečně zveme na Konferenci o evangelizaci, která se uskuteční ve Zlíně 18. – 20. listopadu 2016 v Kongresovém centru, pod záštitou pastoračního centra arcidiecéze olomoucké, diecéze brněnské a Pastoračního úseku ostravsko-opavského biskupství. Mezi přednášejícími budou Maja Schanovský z Rakouska, P. Ondřej Chřvala ze Slovenska, Kateřina Lachmanová, P. Vojtěch Koukal a další vážení hosté. Mši svatou bude v sobotu v 17 hodin sloužit arcibiskup Mons. Jan Graubner. Mediálními partnery jsou Katolický týdeník, Televize Noe a Rádio Proglas.

Cílem projektu je ukázat, že svědkem o Ježíši může být každý z nás. Konference je určena všem, které zajímá, jak toto poslání Ježíšových učedníků naplňovat v prostředí, ve kterém

žijeme a zvláště v kontextu farnosti. Součástí programu bude prezentace systému farních evangelizačních buněk, kurzů Alfa a představení dalších evangelizačních metod, programů a aktivit. Přínosem jistě budou i zajímavá svědectví, sdílení zkušeností od nás i ze zahraničí, inspirace a konkrétní pomoc. Duchovní program doplní modlitební večery s přímělnou modlitbou, svátost smíření, nabídka kvalitní křesťanské literatury a také hlídání dětí, jelikož je akce určena pro všechny věkové kategorie. Mladí lidé si mohou přijít pro duchovní impuls, jak přivést k víře spolužáka ve škole, starší občané se mohou dozvědět, jak otevřít bránu kostela zase svým vrstevníkům.

Bližší informace naleznete na internetových stránkách www.credonadacnifond.cz.

Redakce FL

Doporučujeme

C. S. Lewis: K jádru křesťanství

Vážení čtenáři, v dnešním ohlédnutí za křesťanskými autory a jejich díly se zaměříme na britského spisovatele, který svým jednoduchým, ale zároveň dokonale výstižným podáním, otvírá brány naší víry. Osobně jsem knihu četl a každému ji mohu doporučit, neboť každému z nás umožní nový pohled na naši víru. Nejprve se zaměříme na autora samotného.

Clive Staples Lewis, známý jako C. S. Lewis, byl irský spisovatel, který se narodil v roce 1898 v Belfastu a zemřel roku 1963 v Oxfordu. Byl jeden z nejúspěšnějších autorů moderní britské historie. Je známý díky svému dílu z oblastí středověké literatury, křesťanské apologetiky, literární kritiky a beletrie. Jedním z nejznámějších děl je série knih *Letopisy Narnie*.

Byl blízkým přítelem J. R. R. Tolkiena, autora trilogie *Pána prstenů*. Podle svých memoárů *Zaskočen radostí* byl Lewis po svém narození pokřtěn v irské anglikánské církvi, ale v době svého dospívání od víry odpadl. Pod vlivem Tolkiena a dalších přátel se ve věku kolem 30 let znovu obrátil ke křesťanství a stal se laikem anglikánské církve. Obrácení významně ovlivnilo jeho dílo a jeho rozhlasový pořad o křesťanství, vysílaný za války, vyvolal vlnu nadšení. V pozdějším období života se oženil s americkou spisovatelkou Joy Greshamovou, která o čtyři roky později ve věku 45 let zemřela na rakovinu kostí.

Lewisova díla byla přeložena do více než 30 jazyků včetně češtiny a každý rok se jich prodalo více než milion výtisků. Kniha ze série *Letopisy Narnie* se dosud prodalo více než 100 milionů výtisků. Některá Lewisova díla byla zpracována jako divadelní nebo filmové adaptace, z nichž nejvýznamnější je

filmové zpracování prvního dílu - *Lev, čarodějnice a skříň* z produkce Walta Disneye, které bylo uvedeno v roce 2005.

Z jeho křesťanských děl dosáhly velkého úspěchu a celosvětové popularity např. *Rady zkušeného ďábla*, které byly přeloženy do desítek jazyků (včetně češtiny) a v současnosti se pracuje na jejich převedení na filmové plátno, či kniha *K jádru křesťanství*. Je považován za jednoho z nejvýznamnějších křesťanských laických myslitelů 20. století.

Na samotné dílo *K Jádru křesťanství* se nyní blíže podíváme.

Zajímavostí na naší knize je její vznik. Nebyla totiž jako všechny jiné knihy sepsána přímo autorem pro čtenáře, ale všechny texty vznikly během 2. sv. války jako promluvy k britským občanům přes rozhlas. Jejich cílem bylo pozvednout sebevědomí a víru britského národa a také pomoci nalézt v každodenním utrpení význam, díky kterému skrze křesťanskou víru člověk roste v úplnou bytost a zároveň se přibližuje Kristu. Toto vše je seskládáno do malé knihy, která se skvěle čte. Navíc každé téma je rozděleno do dalších kapitol, což pomáhá přehlednosti. Sám osobně jsem tuto knihu četl a pomohla mi přinést odpovědi na spoustu otázek ohledně víry. V neposlední řadě jsem si také uvědomil, jak hluboká může být naše víra, neboť každodenní život může být proměněn svým světlem a každou situaci můžeme začít vnímat trochu jinak, pokud se na ni díváme očima víry.

Chci vám popřát, abyste si během dlouhých zimních večerů uměli udělat čas na četbu kvalitní literatury a abyste - i díky této knize - více porozuměli naší víře a Bohu.

Josef Rozsypal

Slavnost Všech svatých

Slavnost Všech svatých je zasvěcený svátek, který byl stanoven na 1. listopad. Historie slavnosti sahá do 7. století, kdy se v tento den slavil společný svátek všech mučedníků. Od 8. století se v Irsku a v Anglii začal slavit svátek Všech svatých (nejen mučedníků), což se brzy rozšířilo. V Římě se slavnost Všech svatých slaví od 9. století.

Jde o radostnou oslavu těch, jejichž duše byly přijaty do věčné slávy v nebi. Tento den oslavujeme nejen ty, které církev oficiálně prohlásila za svaté, ale nespočetné množství těch, o jejichž svatosti ví jen Bůh. Mohou to být, a bezpochyby také většinou jsou, naši rodiče, prarodiče a přátelé. Měli by pro nás být vzorem a povzbuzením, že i my můžeme dosáhnout stejného cíle.

Na druhý den, tj. 2. listopadu, slavíme *Vzpomínku na všechny věrné zemřelé* (od 14. století byla schválena v Římě).

Tento den myslíme na zemřelé, toužící po naší pomoci v modlitbě, aby také oni mohli patřit mezi svaté v nebi. Je to den milosrdenství, které je očekáváno od nás. Můžeme získat plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším v očištění, a to ve dnech od prvního do osmého listopadu (tzv. dušičkový oktáv). Plnomocné odpustky lze získat po splnění tří základních podmínek: přijetí svátosti smíření, svaté přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce. K tomu přistupuje návštěva hřbitova a libovolná modlitba za zemřelé.

Nepropadejme v tyto dny úzkostí nad těmi, kteří už odešli, neboť my křesťané věříme, že smrtí život nekončí, ale že začíná život věčný.

Petra Obšelová

Poutní místa

Dnes bych vám chtěla představit poutní místo Maria Hilf. Nachází se nedaleko Zlatých Hor a je zasvěceno Panně Marii Pomocné, která je Ochránkyní života. Vznik tohoto místa provází krásný příběh, o který bych se s vámi chtěla podělit.

V roce 1647 přitáhli k městu Zuckmantlu (dnes Zlaté Hory) Švédové, proto obyvatelé utíkali do hor a opouštěli tak svůj veškerý majetek.

Na hoře, která byla nazývána Boží dar, našla bezpečný úkryt Anna Tannheiserová, která byla v tuto dobu v pozhnaném stavu. Místo bylo ohraničeno skálou a zastřešeno jedlí. Bohužel na ženu přišly porodní bolesti a ona proto začala prosit Boha o pomoc a Pannu Marii o přímluvu. Její prosby byly vyslyšeny a porodila zde syna Martina, se kterým se za krátký čas vrátila domů. Martin prožil svůj život jako radní města. Jeho přáním v poslední vůli bylo, aby byl zhotoven obraz Bohorodičky a zavěšen na jedli, u které se narodil. Toto přání vyplnila jeho dcera Dorota v roce 1718. Zápisky také dokládají nejméně pět zázračných uzdravení.

O rok později toto místo začalo přitahovat poutníky a během deseti let zde byla postavena kaple. V roce 1729 byl na přání věřících obraz přenesen do zdejšího farního kostela a pro lesní kapli byla zhotovena kopie.

Bohužel v roce 1785 bylo vlivem „osvícenských“ reforem Josefa II. nařízeno kapli zbourat. K tomu naštěstí nedošlo, protože se nenašel nikdo, kdo by byl ochoten toto nařízení vykonat. Roku 1819 bylo úředně povoleno kapli znovu otevřít.

Jelikož byla návštěvnost místa obrovská a velikost kaple nedostačující, byl zde vybudován nový kostel, a to díky arciknězi dr. Philippu Dittrichovi, který přišel s touto myšlenkou. Každý mariánský ctitel něčím přispěl. Bohatí dali dary, chudí přispěli prací a pílí. Základní kámen byl položen roku 1834 a k vysvěcení došlo na svátek Narození Panny Marie 1841. Postavením kostela se počet poutníků ještě zvýšil.

Říjnové ticho

Již 15 let se každou druhou říjnovou sobotu rozezněl náš senický kostel zvuky kytar a zpěvem schol z nejrozličnějších koutů Moravy. V letošním roce bude o druhé říjnové sobotě v našem kostele klid, protože Senická nota si vzala pro letošek volno. Určitě se ptáte proč? Důvodů je hned několik. Tím nejdůležitějším je, že v tomto termínu se konají volby do krajských zastupitelstev a v některých obvodech i volby do senátu. Mnozí členové schol a pořadatelé při těchto volbách zasedají ve volebních komisích ve svých obcích a volebních obvodech. V minulosti jsme již stejnou situaci vyřešili posunutím termínu o týden. Tím bychom ale v letošním roce nic nevyřešili, protože volby senátní mají dvě kola, a tak i v dalším týdnu bychom přišli o některé scholy. Dalším důvodem, neméně důležitým, je potřeba dát Senické notě nový kabát a nový náboj. A myslíme si, že právě jeden

Postupně byla vybudována křížová cesta, kaple sv. Marty a sv. Anny. V kostele byla také položena nová dlažba a zřízena lurdská jeskyně. Okna byla vyzdobena barevnými malbami ze života Panny Marie.

Před druhou světovou válkou se počet poutníků dokonce odhadoval na 80 až 100 tisíc. Válečné události Maria Hilf naštěstí nepoškodily a poslední německý duchovní Reinhold Wolný tradici poutního místa znovu oživil. Bohužel nenávisť k Němcům a fanatický odpor nastupující komunistické moci vůči Kristovu učení, zanedlouho přinesly zvrat a poutní místo šlo k neodvratné zkáze.

Nicméně v roce 1990 byl ustaven přípravný výbor pro obnovu poutního místa Panny Marie Pomocné u Zlatých Hor a 22. dubna téhož roku Svatý otec Jan Pavel II. posvětil na Velehradě základní kámen pro stavbu nové mariánské svatyně. A tak bylo rozhodnuto. Hora Boží Dar se stala místem modliteb k Panně Marii Pomocné za všechny nastávající matky a za ochranu nenarozených dětí.

Konečný souhlas s obnovou poutního místa udělilo olomoucké arcibiskupství v dubnu 1991 právnímu subjektu s názvem „Sdružení pro obnovu poutního místa P. Marie Pomocné u Zlatých Hor“.

Díky věřícím se podařilo získat více než dva miliony korun. Stavební práce byly zahájeny v roce 1993. O dva roky později byla stavba kostela ukončena a byl postaven poutní dům.

Dne 23. září kostel posvětil arcibiskup Jan Graubner.

Kdyby se někdo z Vás rozhodl strávit zde neděli a prožít mši svatou, může tak učinit buď v sobotu, nebo v neděli. Vždy v 10:30, v neděli navíc i v 15:00.

A já bych Vám chtěla nyní popřát krásný zbytek této neděle a požehnaný následující týden.

Ludmila Štafová, ml.

rok pauzy, by měl pomoci nám všem, kteří Senickou notu připravujeme již tolik let, přijít s něčím novým, zajímavým a atraktivním. V příštím roce tedy budeme připravovat 16. ročník. Rádi bychom vás poprosili a pomoc. Pokud máte někdo nějaký dobrý nápad, jak Senickou notu dát do nového kabátu, nenechávejte si to pro sebe a dejte nám vědět. Stačí váš názor a nápad napsat na kousek papíru a do konce tohoto kalendářního roku jej předat někomu z organizátorů: Vendule Koupilové nebo Dominice Dolákové. Za každý nápad, připomínky a názor budeme vděční a určitě nezapadne v zapomnění.

Přeji vám všem krásný podzim, v letošním roce bez Senické noty.

Dominika Doláková

Pastýřský list k volbám 2016

Drazí bratři a sestry, vím, že někteří z Vás nemají rádi, když v kostele slyší o věcech hospodářských či politických. Jiní mi zas vyčítají, že dávám málo informací. Prosím tedy o trochu trpělivosti a pozornosti všechny. Považuji za potřebné Vás seznámit s věcmi, o kterých slyšíte z úst politiků či novinářů. Někteří z nich pravidelně před volbami útočí na církve, kritizují restituce, obviňují nás z touhy po majetku či ze záliby podávat soudní žaloby. Nechci je odsuzovat a tvrdit, že to dělají z nenávisti k církvi. Domnívám se, že to dělají především proto, aby získali voliče z řad těch, kteří nemají církve rádi, a věřícím vzkazují, že o jejich hlasy nestojí. Jejich informace jsou často neúplné či docela nepravdivé a probouzejí náboženskou nesnášenlivost. Církve restitucemi nezbohatne. Naopak, vydělá na nich stát, protože sice vrátí některý majetek často úplně zdevastovaný a jiný proplatí, ale přestává církvim dávat peníze na platy duchovních. Tehdejší vláda tlačila na restituce právě proto, aby mohla přestat platit církve. Nechala totiž zaregistrovat mnoho nových náboženských společností, a pokud by nezrušila zákon o financování církví, musela by platit všechny, což by ji stálo daleko víc, než celé restituce. Už letos dostáváme od státu o pět procent méně, příští rok o deset, pak o patnáct, až k nule. Na provoz církve a na platy kněží si musíme vydělat, nebo se složit ve sbírkách. Jedním ze zdrojů budou vrácené lesy, kterých jsme ale dosud dostali jen 70 %. Jiným zdrojem budou výnosy z investovaných peněz, které dostáváme jako finanční náhradu. Z těch jsme zatím koupili například zemědělský statek. Třetím zdrojem budou příspěvky farností na platy kněží. Kněžské platy a platy všech našich zaměstnanců nejsou vysoké. Jsou hodně menší, než je průměrný plat, nebo plat učitelů či zdravotníků. Při tom téměř všichni naši zaměstnanci

Modlitby není nikdy dost

Nemám čas, zapomínám, neumím se modlit, večer ještě tohle udělám a potom... a takhle bych mohla pokračovat na celé stránce. Máme spoustu důvodů a omluv jak odsunout něco tak důležitého jako je modlitba.

Nesmíme zapomínat na to, že je to chvíle mezi mnou a Bohem. S někým, na kterého je vždy spolehnouti, který je vždy se mnou a pomáhá mi. Měli bychom si uvědomit, že čas strávený modlitbou není nikdy zbytečný, modlitby totiž není nikdy dost. Kdybychom se měli modlit každý den za farnost, kněze, partnery, kamarády, rodiče, biřmovance za církve... strávili bychom v modlitbách asi pěknou řádku hodin a pořád by bylo za co Bohu děkovat a oč ho prosit. Je také důležité přemýšlet nad slovy modlitby, aby to nesklouzlo jen k odříkání naučených slov a veršů. Najděme si čas na modlitbu. Je to někdy boj pro ty mladší ročníky, ale měl by to být boj, který se nevzdává.

Nedávno se mi dostalo do rukou pár modliteb, o které bych se s vámi chtěla podělit. Dnešní modlitba je za děti a vnoučata.

mají vysoké školy. Průměrná hrubá mzda v ČR je 26.480,-Kč, průměrná mzda učitelů státních základních škol před slíbeným navýšením, které jim přejeme, je 22.735,-Kč. Průměrná mzda kněží a všech našich zaměstnanců je 18.301,-Kč. Také by se hodilo nějaké navýšení, ale zatím na ně opravdu nemáme. Proč se některé farnosti soudí s obcemi? V rozporu se zákonem získaly některé z nich desítky hektarů farních polí. Starosta řekne, že to uznává a rád by to vrátil, ale bojí se, že ho obviní opozice, a tak sám doporučí, aby to rozhodl raději soud. Arcibiskupství se soudí například o pozemky v lesích. Ne o lesy, ale o nevydané lesní cesty nebo místa na skládku dřeva v našich lesích. K hospodaření v lese jsou tyto pozemky nutné. Když to Lesy ČR odmítly vydat, není jiné řešení. Já nejsem odborník na ekonomiku, ale mám odborníky a poradce z vašich řad a jsem jim za pomoc upřímně vděčný. Rád bych, abyste měli důvěru a pokoj v srdci a zároveň argumenty, kterými můžete odpovídat těm, kteří vás jako členy církve napadají. My můžeme být ACO 2016/08 Příloha č. 1 strana 2 hrdí na velkorysost, s níž přistupujeme ke státu, obcím i ostatním církvim. Můžeme být hrdí na zodpovědnost za sebe i společnost, které sloužíme. Nedejte se zmást některými politiky, kteří útočí na církve. Nedejte se znechutit nepravdivým obviňováním. Ba řekněme si, že je to tak normální. Pán Ježíš přeci předpověděl, že budeme špinění a pronásledováni pro jeho jméno. Vnitřní sílu ukážeme tím, že budeme milovat i ty, kteří nás nenávidí, že jim budeme přát dobro a taky se za ně modlit. To je postoj Ježíšův. Děkuji Vám za pochopení i spolupráci a všem ze srdce žehnám

arcibiskup Jan

Pane Ježíši, vztáhni svou ruku na moje děti a vnuky a požehnej jim.

Prosím Tě, zahrň je svým milosrdenstvím a láskou.

Smiluj se nad nimi a odpusť jim všechny hříchy.

Přikryj je svou krví a chraň jejich mysl, srdce i vztahy.

Uzdrav svou láskou všechna citová zranění jejich srdcí.

Osvobod' je ode všech vlivů zlého. Ochraňuj je na cestách.

Pane Ježíši. Ve Tvém jménu jim žehnám a vyprošuji pokoj duše, čistotu srdce a osvobození od zlých myšlenek, slov a skutků.

Žehnám jim, aby dostali lásku, radost, pokoj, životní moudrost, chuť k modlitbě a k plnění svých povinností, srdce plné lásky k Tobě a k lidem.

Chraň je v životě před úklady zlého, před závislostmi různého druhu a nemravností. Požehnej jim a daruj pokoj duše a vše potřebné pro život.

Žehnám jim ve Tvém jménu, aby byli zdraví duchovně, duševně i tělesně, aby přešli do nebe s celou naší rodinou.

Pane Ježíši, děkuji Ti, že při nich stojíš a že jim žehnáš.

Požehnej i mně, abych se k nim chovala s Tvou trpělivostí, moudrostí a láskou. Amen.

Svátost biřmování v naší farnosti

V sobotu 17. září 2016 dovršilo 12 našich farníků roční cestu přípravy. V tento den, v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Cholině, přijali z rukou našeho arcibiskupa Mons. Jana Graubnera svátost křesťanské dospělosti – svátost biřmování. Celý rok se pravidelně pod vedením našeho otce Martina na tento okamžik poctivě připravovali. Celý rok se společně vzdělávali v naukách víry, podporovali se navzájem a prožívali krásné okamžiky při společných víkendových setkáních na Velehradě a v Rajnochovicích. Podle svědectví některých biřmovanců jim tento rok zásadním způsobem zasáhl do života. A to je moc dobře. Začali si uvědomovat svoje místo ve farnosti, v rodině, ve společnosti. A právě ve farnosti potřebujeme hodně odvážných a především dospělých křesťanů, kteří se nebojí žít svoji víru opravdově.

Z naší farnosti přijali svátost biřmování:

- *Vojtěch Blažek*
- *Jiří Dolák*
- *Dominika Doláková ml.*
- *Vladimír Kollmann*
- *Metoděj Koupil*

- *Eliška Koupilová*
- *Ludmila Navrátilová*
- *Marcela Nezvalová*
- *Jakub Rozsypal*
- *Ludmila Štafová*
- *Lenka Tobiášová*
- *Vladimíra Tobiášová*

Ráda bych chtěla ještě jednou z celého srdce poděkovat otci Martinovi za přípravu našich biřmovanců a všem maminkám a přátelům, kteří připravili nádhernou slavnost v cholinském poutním kostele.

A vám všem, drazí biřmovanci, bych chtěla za celou farnost popřát, ať v síle Ducha svatého dokážete prožít každý den svého života co nejlépe. Ať máte sílu a odvalu jít někdy proti proudu ostatních. Ať se nebojíte být takoví, jaké vás chce Bůh mít. Sice to něco stojí, ale Pán dává všem také potřebnou sílu. Stačí se nebat!

Dominika Doláková

Církev je domovem útěchy

Kdo se poníží jako dítě – říká nám Ježíš – „ten je v nebeském království největší“ (Mt 18,4). Pravou velikostí člověka je, učiní-li se maličkým před Bohem. Nelze totiž poznat Boha vznešenými myšlenkami a zevrubným studiem, nýbrž nepatrností pokorného a důvěřivého srdce. Abychom byli velicí před Nejvyšším, netřeba hromadit pocty a vážnost, majetek a pozemské úspěchy, nýbrž oprostít se od sebe. Dítě je vlastně tím, kdo nemá co dát a všechno přijímá. Je křehké, závislé na tatínkovi a mamince. Kdo se stává maličkým jako dítě, je ochuzen o sebe, ale oplývá Bohem.

Zdroj: www.radiovaticana.cz (Svatý Otec/Homilie ze dne 1.10. 2016)

Děti. Nejčistší a zároveň nejpřímnější bytůstky, které berou energii všem, kteří jsou v jejich blízkosti, ale mnohonásobně víc jí dokážou předat dál. Jen je potřeba umět naslouchat a vcítit se. Všichni jsme byli dětmi, jen jsme na to, s přibývajícím věkem, postupně zapomněli. Někde v sobě však nosíme světylko, které se podobá tomu, jež můžeme spatřit v dětských očích, když se jde k vánočnímu stromečku nebo když se děti radují z návratu rodičů třeba z práce. Snad každý si v sobě neseme nějakou příjemnou vzpomínku z dětství, která se nám vryla nejen do paměti, ale i do srdce. Pokaždé, když si ji vybavíme, vlijí se nám do těla stejné pocity, jako tehdy, když jsme byli ještě dětmi.

Neustále žasnou nad přímočarostí, bezprostředností a pohotovostí dětí (nejen mých vlastních). Do určitého věku žijí

ve svém dětském světě plném fantazie a představ. Když jsou šťastné, prožívají radost naplno. Pokud mají trápení, ukápnou slzička i při malém zakopnutí. Ale vždy vědí, za kým jít, kde je jejich bezpečné útočiště, kdo jim odpustí lumpárny a přivine je k sobě. Ať už jsou to oba rodiče nebo jen jeden z nich, či kdokoliv další.

Sdílená radost je dvojnásobná radost, sdílené trápení je poloviční trápení. My dospělí jsme na tom stejně. Jen jsme trochu vyrostli a možná proto si to někdy nechceme přiznat. Chceme zažít pocit bezpečí, podpory, pochopení. To vše nám s otevřenou náručí nabízí Bůh, Ježíš i jeho matka Maria. Patříme všichni do jedné velké křesťanské rodiny, ve které každý zaujímáme vlastní jedinečné místo. Nikdo nejsme neomylný. Každý známe pocit z dětství, kdy s obavami přistupujeme k rodičům, abychom zpytovali svědomí a přiznali se k lumpárnám. A známe i pocit úlevy, když už bylo všechno venku a přesto nám rodiče (i přes uložení nějakého toho trestu) nepřestali dávat najevo svoji bezvýhradnou lásku. Nebojme se být opět dětmi, i když jsme dospělí.

Je přece psáno: „Nechte děti přicházet ke mně, nebraňte jim, neboť takovým patří království Boží. Kdo nepřijme Boží království jako dítě, nevstoupí do něho.“ (Mk 10, 14-15)

Anna Jahodová

Děti dětem

V tomto čísle farního listu jsem si pro vás nachystala jednoduchou omalovánku pro zkrácení dlouhých chvil. Tak si vezměte pastelky a s chutí do toho.

Dominika Doláková ml.

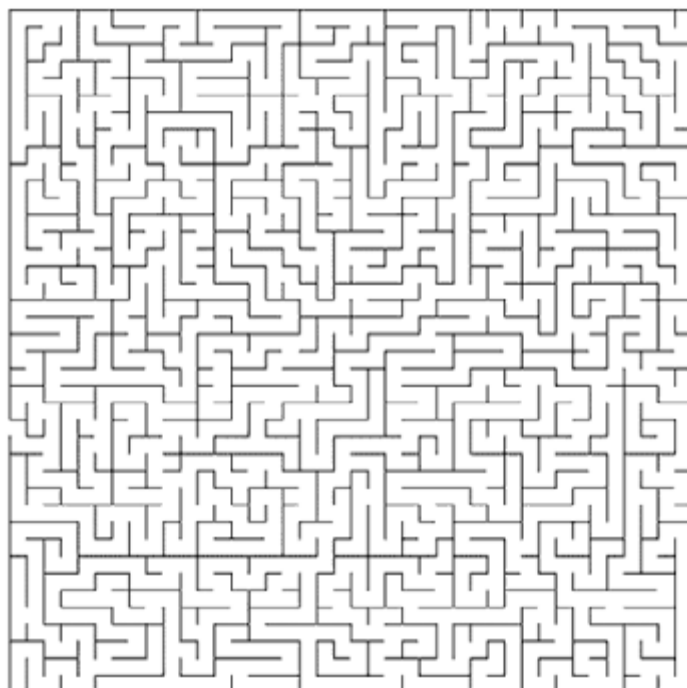

Pro chytré hlavičky

Začal nám nový školní rok, který opět přinese spoustu učení a toho, co nemá rád snad žádný žák, testy. To stejné bohužel čeká i mě. A tak vám přeji do nového školního roku všechno nejlepší, ať se vám daří, ať jsou všechny vaše známky takové, jaké si budete přát a ať to čekání na prázdniny co nejrychleji uteče!

Přikládám proto toto bludiště, jehož luštění má něco společného i s učením a vším co budete dělat a to, že není těžké začít, těžší je dokončit.

Metoděj Koupil ml.

Farní kuchařka

Polévka z pečené dýně

Dýňová polévka je trend několika posledních let, receptů je mnoho. Možná už ji dávno znáte, u nás se vařila poprvé. Tento recept je úplně jednoduchý - z pečené zeleniny, která polévce dodá trochu jinou chuť, než když jí jen rozvaříte.

Ingredience:

- 600 g oloupané a na kousky nakrájené dýně (nejlepší je hokaido nebo máslová)
- 1 cibule
- 2 stroužky česneku
- 150 ml smetany ke šlehání
- 700 ml zeleninového vývaru
- sůl, pepř
- muškátový oříšek
- olivový olej

Postup:

Troubu předehřejeme na 220°C. Dýně hokaido se nemusí loupát. Dýni nakrájíme na měsíčky, cibuli na klínky, stroužky česneku oloupeme. Vše poklademe na plech vyložený pečícím papírem, dobře osolíme, opepříme a pokapeme olivovým olejem. V troubě pečeme asi 30 minut, dokud dýně není měkká. Upečenou zeleninu přendáme do hrnce zalijeme zeleninovým vývarem a krátce povaříme. Směs rozmixujeme do hladka tyčovým mixérem, přidáme tučnou smetanu

a ještě chvilku provaříme. Na závěr dochutíme solí, pepřem, muškátovým oříškem, kdo chce, může zakápnout trochou citronové šťávy.

Možností podávání je nesčetně - s kapkou tučné smetany, s chilli, zakysanou smetanou, s kousky opečeného chleba, s kousky slaniny nebo s nastrohaným sýrem. Zkrátka podle vaší chuti.

Šípkový sirup

Jednoduchý recept, pro každého kdo si rád na zimu dělá vitamínové zásoby.

Ingredience:

- 1 kg zralých šípků
- 2 l vody
- 1,5 kg cukru

Postup:

Šípky rozdrťte a zalijte vodou, Přiveďte k varu a pomalu vařte asi 10 minut. Hotový odvar přecedte nejprve přes sítko a pak přes plátno. Hotovou šťávu uveďte do varu a přidejte cukr. Když se rozpustí, máte hotovo. Ještě teplý sirup nalijte do sklenic a dobře uzavřete.

Přeji dobrou chuť!

Veronika Dlabalová

Pozvánky

Adorace mládeže

kostel Senice, pátek 21. 10. 2016 ve 20 hod.

Misijní neděle

kostel Senice, neděle 23. 10. 2016, při ní sbírka na misie

Slavnost Výročí posvěcení kostela

kostel Senice, neděle 30. 10. 2016

Pobožnost za zemřelé

hřbitov Senice, neděle 06. 11. 2016 ve 14 hod.

Nedělní sbírka na Charitu

kostel Senice, neděle 13. 11. 2016

Nedělní společná procházka na Rampach farnosti Senice a Cholína

neděle 20. 11. 2016, ve 14 hod., odchod od fary v Cholině

Výroba adventních věnečků

fara Senice, sobota 26. 11. 2016 od 9:30 hod

Žehnání adventních věnečků

kaple Senička, sobota 26. 11. 2016 v 17 hod

kostel Senice, neděle 27. 11. 2016 při mši svaté

redakční rada Vendula Koupilová, Dominika Doláková, Anna Jahodová, Petra Obšelová, Veronika Dlabalová, Ludmila Štafová ml., Dominika Doláková ml., Metoděj Koupil ml.

grafická úprava Martin Obšel

telefon do kanceláře 733 741 607 **mobil kněze** 605 027 155

kontakt pro příspěvky redakcefl@seznam.cz **farní web** www.farnost-senice.cz